

начало языка, ни ти начало живота му на свѣта. А и него първобытенъ гласъ чловѣкъ не можи го произнеси безъ съдѣйствие то на природѣ тѣх, т. е. ако въздуха не бы входилъ въ дроба му и не бы му подкаралъ, ако можеме каза тѣх, махинѣ тѣх, да почни вѣкы да ся движи и работи.

Не знаѣхъ ако въ другъ языкъ отъ стары тѣх и новы тѣх, кои то учени тѣх подъ общто то имя *аріанскы язицы* сега назовавѣтъ, не знаѣхъ, казвамъ, ако название то *языка* имъ можи ся произведи по той-зи начинъ, на такова здравомыслие, какъ то на нашъ българскы языкъ видѣхмѣ, и кое само е достаточно да разлѣе единъ голѣмъ и узарительнъ свѣтъ, да не казваме изеднѣшъ, да рѣши и положи правѣ тѣх основѣ на ново то искусство языка — *La science du language* — връху кое то най-нови тѣх языкоиспытатели толкова сѣх писали и пишѣтъ!

Кату зѣмимѣ два та европѣйскы *класичны* и *най-стары* въ Европѣ названы язицы, старогръцкый и латинскый, не само не виждаме такова нѣшто, нѣ видимѣ едно съвѣкъ друго название и значение на рѣчь тѣх *языкъ* имъ. На старогръцкы языкъ лично то мѣстоймяние, първаго лица, е *ἐγώ* = ась, а языка си назовавѣтъ *γλῶσσα* или *φωνή*. Ако доведемѣ лично то имъ мѣстоймяние на *ἔζω*, съ измѣнение то на буквѣ тѣх *γ* въ *ζ*, види ся истинѣ едно приближение съ наше то *азъ*, нѣ рѣчь та на языка имъ *γλῶσσα* = гласъ, никакво сходство нѣма какво то има наше то *азъ* или *язъ* съ языкъ; зашто то рѣчь та *γλῶσσα* не е друго освѣнъ наше то исто *гласъ*. Доказательство же неоторимо на това е рѣчь та *φωνή* = гласъ, коѣх сѣх употрѣблявали въ атичскы языкъ, вмѣсту *γλῶσσα*, ушь кату за по-еленскѣх и коѣх, какъ то всѣкъ види, не е друго освѣнъ едно тълкование на рѣчь тѣх гласъ = *φωνή*.

Отъ того види всѣкъ ясно чи грѣцкое *γλῶσσα* или *φωνή* изражѣвѣтъ само гласа кого произноси чловѣкъ; нѣ ные знаѣме чи и животни тѣх произносаѣтъ почти сичкы тѣх гласове кои то произносаѣтъ и чловѣци тѣх, примѣръ папагала, нѣ тии гласове нѣсѣхъ языкъ! Самый прѣдѣлъ между животны тѣх и чловѣци тѣх е *языка* съ значение то кое то има въ насъ Българитѣх, какъ то го разяснихмѣ по-горѣ.

Рѣчь та же *λόγος* = слово на старогръцкы, и рѣчь та *ἄλογος* = без-слово, коѣа отъ послѣ е въведена въ старогръцкы языкъ за отличие чловѣка отъ животны тѣх, т. е. на словесны тѣх отъ безсловесны тѣх, доказѣва чи тии сѣх чувствовали недостатѣх тѣх и нездравомысленность тѣх на рѣчы тѣх *γλῶσσα* или *φωνή* за право то и истинно то изражение чловѣчскаго языка.

Забѣлѣшка. На самскрътъ языкъ първое лице личнаго мѣстоймяния е: *aħan* = ась; на зандскы е *azēm*; на литовскы *išs*; на готскы *ik*; на грѣцкы *ἐγώ*; на латинскы *ego*; на нѣмскы *ich*; на франц. *je* или *moi*; рускы, полскы, чешскы, хърватскы, сърбскы *ja*.